

NAUCZYCIEL WSPOMAGAJĄCY I JEGO ZADANIA

Nauczyciel wspomagający to pedagog wspierający, współtworzący zajęcia prowadzone przez nauczyciela „wiodącego” (przedmiotowego) w klasie integracyjnej lub ogólnej, do której uczęszczają dzieci z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego z uwagi na m.in. niepełnosprawność ruchową, niepełnosprawność intelektualną, zagrożenie niedostosowaniem społecznym, autyzm, Zespół Aspergera oraz niewidomi, słabowidzący, niesłyszący, słabosłyszący.

Zadania pedagoga specjalnego (wspierającego, wspomagającego) w naszej szkole, w klasie integracyjnej, dotyczą trzech obszarów działania: edukacyjnego, integrującego i wychowawczego.

Do zadań edukacyjnych należy m.in.:

- dokonanie wielospecjalistycznej oceny funkcjonowania ucznia (łącznie z zespołem nauczycieli) i na jej podstawie opracowanie celów edukacyjno-terapeutycznych
- udzielanie pomocy uczniom niepełnosprawnym tak, by nie zaniżyć wymagań dydaktycznych wobec nich oraz kryteriów ich oceny,
- opracowanie, wraz z nauczycielem wiodącym (przedmiotowym) strategii lekcji w celu osiągnięcia sukcesu edukacyjnego uczniów.

Do zadań w zakresie integracji należy m.in.:

- czuwanie i wspieranie integracji pomiędzy dziećmi z klas integracyjnych, a uczniami szkoły
- czuwanie i budowanie integracji pomiędzy rodzicami dzieci pełnosprawnych i niepełnosprawnych,
- budowanie integracji pomiędzy nim samym, a nauczycielem wiodącym.

Do zadań w obszarze wychowawczym należy m.in.:

- wspieranie rodziców dzieci niepełnosprawnych
- pełnienie obowiązków wychowawcy/wspomaganie działań wychowawcy klasy/ wobec całej klasy integracyjnej.

Nauczyciel wspomagający może prowadzić specjalistyczne zajęcia rewalidacyjne/jeśli takie wskazane są w orzeczeniu z PPP/.

REWALIDACJA oznacza całokształt podejmowanych i usystematyzowanych działań, mających na celu przywrócenie człowiekowi niepełnosprawnemu możliwie pełnej sprawności. Inaczej mówiąc jest to proces edukacyjny, terapeutyczny i wychowawczy z zaplanowanymi celami.

Celem zajęć rewalidacyjnych jest wyrównywanie braków w zakresie intelektualnym i psychoruchowym dziecka, jak również stymulowanie i dynamizowanie rozwoju.

Prowadzący bazując na mocnych stronach dziecka, usprawnia i wzmacnia jego siły biologiczne i funkcje psychiczne, które są najsilniejsze i najmniej zaburzone. Bardzo ważne jest również oddziaływanie terapeutyczno-wychowawcze, które polega na pomocy dzieciom

w przewyciężaniu urazów i lęków związanych z trudnościami w nauce. Dobór ćwiczeń i metody ich prowadzenia zależą od rodzaju i złożoności zaburzeń oraz od wieku dziecka. Podczas zajęć rozwijana jest percepcja słuchowa, wzrokowa, koordynacja wzrokowo-ruchowa oraz sprawność graficzna. Usprawniana jest umiejętność porozumiewania się z otoczeniem, doskonalone są: technika czytania, pisanie oraz rachowania. Prowadzący zajęcia stara się nawiązać z uczniem jak najlepszy kontakt. Stosuje wzmocnienia pozytywne (częste zachęty i pochwały), uczy dziecko doprowadzania zadania do końca oraz odporności na sytuacje trudne. Podstawą pracy jest aktywny udział ucznia w zajęciach i zabawach.

Nauczyciel wspomagający prowadząc zajęcia rewalidacyjne, kieruje się zasadami pedagogiki specjalnej:

1. Możliwie pełna indywidualizacja pracy z dzieckiem.
2. Stawianie zadań dostosowanych do możliwości dziecka i zapewnienie warunków poprawnego wykonywania ćwiczeń.
3. Powolne, systematyczne przechodzenie od zadań łatwiejszych do trudniejszych, od prostych do bardziej złożonych.
4. Zapewnienie warunków do utrwalania prawidłowych umiejętności i likwidowania niekorzystnych nawyków.
5. Dostosowywanie czasu trwania poszczególnych ćwiczeń do wydolności dziecka.
6. Mobilizowanie dziecka do wykonywania zadań poprzez stosowanie różnorodnych form ćwiczeń.